

دو اقتصاددانی که به دلیل کار بر روی تغییرات آب و هوایی و رشد اقتصادی، برنده نوبل اقتصاد در سال ۲۰۱۸ شدند.

گاردین، ۱۸ اکتبر ۲۰۱۸

ویلیان نوردهاس و پل رومر، دو اقتصاددان آمریکایی که سالهاست بر روی تغییرات آب و هوایی و نقش دولتها در افزایش رشد کار می کنند، برنده امسال نوبل اقتصاد شدند. اولین بار که نام نوردهاس بر سر زبانها افتاد زمانی بود که وی در دهه ۱۹۷۰، جزو معدود کسانی بود که به سیاستمداران در مورد تغییرات آب و هوایی هشدار می داد. بحث اصلی او در آن زمان این بود که مدل‌های اقتصادی به دلیل اینکه تاثیرات گرمایش جهانی را چندان به حساب نمی آورند، مدل‌هایی کارآمد برای دنیای جدید نیستند. این استاد دانشگاه ییل و یکی از پیشگامان اقتصاد محیط زیست در آخرین نشست سازمان ملل در مورد تغییر اقلیم، هشدار داده بود که برای کاهش فوری دامنه تاثیرات نامطلوب تغییرات آب و هوایی، باید تغییرات فوری را در دستور کار قرار داد تا در نهایت، دمای کره زمین بیشتر از یک و نیم درجه سانتیگراد افزایش پیدا نکند.

پل رومر، برنده دوم نوبل امسال، جزو پیشگامان طرح نظریه رشد درون زا است. بر طبق این نظریه، کشورها در صورتی می توانند عملکردهای پایه ای شان را ارتقاء دهند که بر روی طرف عرضه تمرکز کنند یعنی بتوانند در زمینه تحقیق و توسعه، نوآوری و مهارتها، اقدامات موثری انجام دهند. برای تقویت طرف عرضه، دولتها باید دخالت هدفمندی داشته باشند. رومر، ۱۵ ماه اقتصاددان ارشد بانک جهانی بود.

به نظر آکادمی علوم سوئد، این دو اقتصاددان به دلیل طراحی روشهایی برای پاسخ دادن به این سوال مهم که «ما چگونه می توانیم رشد اقتصادی بلندمدت و پایدار ایجاد کنیم»، جایزه نوبل اقتصاد ۲۰۱۸ را دریافت کردند. هر دوی آنها، به موضوعات جهانی و بلندمدت فکر می کنند و دیدگاه مشابهی در مورد سیاستگذاری اقتصادی و شکست بازار دارند هرچند اندک تفاوتی در نگاه آنها به این مسائل وجود دارد.

رومر پس از دریافت جایزه، با تاکید بر ممکن بودن تحقق هدف افزایش حداکثر یک و نیم درجه ای دمای کره زمین، گفته است: «زمانی که ما شروع کردیم به کاهش انتشار کربن، خواهیم دید که برخلاف تصوراتمان انجام این کار، خیلی هم سخت نبوده است. خطر واقعی آنجاست که مردم، بحران پیش رو را جدی نگیرند و بی تفاوت باشند.

اگر چنین شود، بلای بزرگی بر سر ما نازل خواهد شد.» رومر چند بار تکرار کرد که «مشکل امروز ما این است که مردم فکر می کنند حمایت از محیط زیست، هم خرج دارد و هم سخت است. بنابراین، می خواهند خودشان را به آن راه بزنند و مشکل را نادیده بگیرند. انسانها قادر به انجام شگفت انگیزترین کارها هستند اگر ذهنشان را بر روی مساله ای متمرکز کنند.»

نوردهاوس، یکی از طرفداران سرسخت استفاده از «مالیات کربن» به صورت یکسان برای همه است. به نظر او، مالیات بر کربن به صورت همگانی، بهترین روش بازدارنده است چرا که هزینه سنگینی برای استفاده کنندگان از سوخت های فسیلی ایجاد می کند و باعث کاهش انتشار گازهای گلخانه ای می شود. به گفته کمیته نوبل، وی نخستین کسی بود که «مدلهای ساده اما پویا و کیفی از سیستم آب و هوایی- اقتصادی جهانی» را طراحی کرد. او به ما نشان داد که اقتصاد و محیط زیست، چطور به هم گره خورده اند و ما در آینده چه باید بکنیم.